

теоретики і абстрактики. Доперва жидівський соціаліст Карль Маркс уложив соціалістичні мрії в ніби то наукову велику доктринерську утопію, котра загрожує цілій нинішній культурі і свободі. Соціалістичні часописи і брошури проповідують щоденно сі мрії, розбуджують ненависть і зависть між суспільними верствами, а при тім розмальовують рожевими красками сей рай на землі на случай повної побіди соціалістичних змагань. Несвідомі сих змагань широкі верстви суспільности переймають ся тими вольнодумними окликами обчисленими на приману, не зданою собі справи, до чого такі змагання можуть довести. Темно безобразом усіх добромислящих людей є отримувати сим змаганням поукою усною і часописними, та відповідною організацією.

(Конець буде.)

Посвячене нового будинку академічної гімназії.

□ Сьогодні відбуло ся торжественне посвячене нового будинку для рускої гімназії академічної в ул. ки. Льва Саліги. О год. 8-ій відслужив 6. Е. Митрополит Шпентиків в архидиаке. храм. св. Юра в осуджено катедрі акад. гімназії о. Лужницького і Рудовича архирейську службу Богу, на котрій явили ся представники Ради шк. кр. а також вся молодіж академічної гімназії з директором і учителями. Підчас служби Б. співав хор учеників під управою проф. Віттольховського.

Відак збирала ся молодіж під проводом директора радника Харкевича і професорів в авлі нового будинку, окрашений зеленню, серед котрої виднів бюст Цісаря. На се торжество прибули

Свою літературну діяльність почав Іван Тобілевич в 1881. р., коли видав під псевдонімом «Гнат Карий» оповіданя «Новобранець». В 1883. р. став писати драматичні твори під псевдонімом «Карпенко-Карий» для театру Кропивницького. Першою яго драмою «Чабан» цензура не пустила ані на сцену, ані до друку. В 1884. р. появиля ся яго дві драми «Бондарівна» і «Хто винен?», в слідуючім році написав комедію «Розумний і дурень», в рік потім драму «Наймичка» і переробку драми «Хто винен» під новим заголовком «Безталанна» та комедію «Мартин Боруля», а в 1887. р. драму «Не так пани, як підданки». Потім слідував довгий ряд драматичних творів Карпенка-Карого, які він писав для укр. театрів Кропивницького, та своїх братів Саксаганського і Садовського.

Перший збірник драматичних творів Івана Карпенка-Карого появиля ся в 1886. р. в Херсоні, де поміщено 4-актної драми «Бондарівна» і «Хто винен?» та 5-актвую комедію «Розумний і дурень». В 1887. р. вишла друком в Херсоні яго драма в 5 діях «Наймичка». В 1897. надруковано у Львові заходом В. Лукача коштом редакції «Зоря» збірник п. з. «Твори Івана Тобілевича (Карпенка-Карого)» в якім поміщено: 5-актвую комедію

6. Е. намісник * гр. Потоцький і красній маршалок гр. Бадені, президент міста Цюхюньський, представники Ради шк. кр. радник двору др. Дембовський, кр. інспектор І. Левницький, радник Барвіньський і Савицький, предсідатель руского клубу парламентарного Романчук і соймового др. Олесницький і інші гості. Посвяченя довершив 6. Е. Митрополит Шпентиків в осуджено о. митрата Білецького і крил. Чапельського.

По довершенім посвяченю звернув ся 6. Е. Митрополит з краснорічивою доповідню промовою до настоятелів гімназії і до молодіжи. Хвала теперішня, в котрій довершено посвяченя нової будівлі для рускої гімназії, горевен ВІПр. Митрополит, є великим торжественім і важна. В сія хвилі кождому, що дорожить будучиною руского народу, насунас ся питане, якою дорогою буде вести ся о. образование того молодого покоління, котре тут буде побирати науку, які плоди вийде та наука. В світі бо має велику вагу і велику досяглість наука, над котрою трудять ся по бібліотеках, архівах, музеях, а вже в середніх школах маже добувати ся, хто і о скільки маже до того вдачу і силу, вже в середніх школах каде ся підготовлена до науки, хоч сама строга наука відбуває ся доперва в університетах. На сю гімназію споглядає наша суспільність з великими надіями, що й тут підготовляти ся буде молодіж до справдешньої науки, що тут відповідно християнським і педагогічним засадам буде подавати ся молодіжи *non multa sed multum*, не много але добре і тим способом виробити ся людям, котрі основною наукою, ренвою працею і належним підготовленьем доведуть до таких вислідів і успіхів, котрі приневольть сьвіт оцінити і нашу науки, котрі доведуть до того, що по бібліотеках і наша наука здобуде собі

«Мартин Боруля», 4-акт. ком. «Сто тисяч», 5-акт. драму «Безталанна», 5-акт. драму «Шо було, то мохом поросло» і 5-акт. драму «Сербин». В тім самім році появиля ся в Одесі збірник драматичних творів Івана Тобілевича, в якім були поміщені: «Батькова казка» (Гріх і покаянє) драма в 5 діях, «Безталанна», «Сто тисяч (Гроші)» і «Паллвода XVIII столітє» жарг в 4 діях. Крім наведених вишли друком ще інші збірники драматичних творів Карпенка-Карого.

В перших почивав своєї драматичної творчости придержувач ся Іван Тобілевич романтично-сентиментального напрямю, але скоро покинув єго і став справдішим репрезентантом реального напрямю в укр. драматургії. Він у своїх драмах є знаменитим фотографом живих осіб, типів суспільного побуту на Україні. Єго драматичні твори є окрасою нашої літератури і як театр так довгі часи будуть жити і цінитись так в репертуарах українських театрів в Росії як і нашої театру в Галичині.

місце і признане. Але до того треба неспішучої праці, основного підготовленья, бо тут не вистарчає молодоче одушевленє і гострота.

Молодіж, котра тут буде побирати науку, добра і невинна, але она виставлена на много всяких покус. Колиж буде працювати ренно і щиро, основно підготовляти ся в науках, тоді легко побідити сі покуси. Та не тільки наша суспільність споглядає з великими надіями на сю школу. Церков також сподіває ся, що з посеред сія молодіжи вийде, хоч може не дуже значне число тих, котрі в нинішніх трудних часах стануть апостолами Христової віри, слугами Христової Церкви. Але й та ніх, що підуть в ряді свьятішої інтелігенції, покладає Церков свої надії, що они будуть стояти вірно при тих принципах християнських, які ім поданіє настоятелі і учителі.

Радник директор Харкевич висловив відтак запевненє, що учителі будуть все в дусі релігійно-моральним вихованієм повнрнену їй молодіж, котра вже з дому вносить релігійного духа і подякував 6. Е. Митрополитови за теплі слова і ласкавий труд, а також всім достойникам і гостям за участь в сім памятникім торжестві з нагоди посвяченя нового будинку для старої школи, котрої літопись сягає ще середніх віків.

Щиро бажаємо і з нашого боку, щоби се наше огнище справді розносподжувало світелю правди і науки на основах християнських і причинило ся до відродині нашої суспільности.

Просимо відновити передплату.

Новинки.

— Календар. В пятницю: руско-кат.: Союзнта, Макарян; римо-кат.: Евстахія. — В суботу: руско-кат.: Рожд. Пр. Бог.; римо-кат.: Матей а.

— С. Е. Проєсов. Еп. К. Чехович, як нас в сіій хвилі звичають, займає ся від десяти днів великим ревно справами своєї єпархії. Ділямо ся сею милою вісткою з нашими читачима тям радійше, що всі вісті пушенї московським дивенником і показали ся зовсім безосновними, позаяк ведуга 6. Ексцелсінції була хвилева.

— Цісар жертвував з власних фондів 200 К залогом на будову церкви в Палагичах, томьомкого повіта.

— Відоміи відьського процесу руских студентів. Знаменитий славіст радник двору В. Ягич, професор славнянської філології у Відні, висловя ся до одного із своїх давних слухачів ось як про недавній процес:

«Nun ist der Prozess mit ihren Studenten in Wien zu Ende. Moralische Sieger sind jedenfalls die Angeklagten. Mich schreckt der tiefe Hass, der sich dabei kundgegeben hat zwischen zwei slavischen Nationen, ein trauriges Bild unserer gegenseitigen Unverträglichkeit. Die Polen übersehen, dass sie durch ihre Unversöhnlichkeit das gegen sie selbst eingetrichtete Verfahren seitens der deutschen und Russen leider rechtfertigen. Ich bin sehr tröstlos darüber, dass ich die Augen schliessen werde, ohne eine einzige von den vielen slavischen Fragen in befriedigender Weise gelöst zu sehen!»

Сі слова великого ученого і професора новинї собі затямити передосім професора

университету і своє поступоване так уважити, щобі взаємни обопали поправили ся.

— **Вибори до поштової ради** в Залішчаних відбудуть ся: дня 28. жовтня з сілхоко громад (12 членів), дня 29. жовтня з міських громад (4 чл.), дня 30. жовтня з групи найвище оподаткованих промисловців і торговельників (1 чл.) а зі жовтня в білопольності (9 членів).

— **Напалсний руский педагог.** З нагоди обборони станицявської гімназії перед нападками, написаною одним із станицявських Русинів, появиля ся в 197 ч. „Діла новина п. а. „Schöne Sinden finden sich“. І поданою під нею критикою і самого звіту новинки летка догадали ся, що автором її є знаний і своїх нападків на немалі собі особи і інституції, професор львівської академічної гімназії п. В. Б. Са нападливсть п. В. Б. стала у него роботою нещадною недоудою, якої алкарі мають назву: „psychopathia mentalis“. П. В. Б. був би може і не забрав голосу, колиб не добра нагода вилати коментарі новинки на голову п. радника О. Барвінського, до якого має даву особисту уразу. Се треба собі запитати, бо п. В. Б. удає ся себе якоюсь зовсім безінтересною моралізатою і обборони публичних справ. Наве той чиний світом дїтями, свідчать ся п. В. Б. статею п. Гнатюка, в якій сей закарду п. Барвінському, що двоє своїх синів перед шести роками переписав з рускої до польської гімназії, забуваючи одначе, що стата п. Г. переневана нісїемими клеветами, от не пр., що п. Барв. своїх старших синів не пускає в рускі товариства, підчас коли п. Барв. в ч. 287 „Руслана“ з 1905 р. виказав, що за цілий час академічних стуги один з них належав до товариства „Основа“, другий до „Академічної Громади“ і належить до „Наукового товариства м. Шевченка“. Що до сего, чи один з молодших синів п. Барв. дїстав „заслужену“ дїяку чи ні, то п. В. Б. якраз найменше тут компетенцій забирати голос, скоро не вступила в своїй оббороні ті професори, які у него вчали (п. В. Б. у него нічого не вчав), а яким п. Барв. зробив заклад, що они ненавдало до его особи перенесли на его синів. А се тим менше, що п. Барв. перевишлений був відборати і сего сина, який прийшов до польської гімназії з доброю нотото, а не міг остати в рускій гімназії якраз здалого, що п. В. Б. який у него вчав, надто вразиво давав ему почути ненавність, яку має до его батька, бїда лише, що ученик не дав ся п. В. Б. на нічмі зловити. Дивно мусить вразити кожного й се, що п. В. Б. який вразиво манифестує ся ідеями переняття і копаного „Проміня“, глазує з практикучих християн з молитвословом в руках“ (се знаменне), вступляє в оббороні „професорської службової присяги“ й від себе наклікує людей, котрым сиривал на серця летке релігїя“. Коли п. В. Б. твердить, що професор не може зломати службової присяги, то як пояснити се, що ученик, який дїстав в рускій гімназії „заслужену“ дїяку, перевишючи до польської гімназії, де відразу прийшло ся ему поборовати явкові труднощі, одержав там першу класу, а до кінця гімназіяльських студій тамже (де зловив дуже добре іспит зрілости) був одним з лучших учеників і має ще час, посвятити ся фортепейній гри і допродати її до артаму. П. В. Б. як видно з его новинки, хоч не вчив ся логіка у Гауїтї, вмів логічно думати, отже коли знає, що професори рускої гімназії не могли зломати службової присяги і дала ученикови „заслужену“ дїяку, то хаба й польским професорам не може закинути, щоб они сему ученикови дали „незаслужену“ першу класу, чи инакше говорячи, зломали що присягу. Але чому п. В. Б. не зачїнає від одним словом справи, що ученика о добрых нотох треба було забрати з рускої гімназії тому, що якраз п. В. Б. вчив у него? (до того не один п. Барв., але й інші люди повдїбравли синів оспїлї). Тут же він не може ему хваби й та логіка, якою він чванить ся. Коли жерба і „заслужена“ дїяка трафить ся навіть збідному ученикови, то шукаймо причини радше у

професора, не у ученика. Два старші сини п. Барв. були рівно учениками п. В. Б. нераз їм обрала ся „заслужена“ дїяка від п. В. Б. Чи се малоб свідчити про неадрістичність ученика? Якраз один з синів п. Барв., студіюючи свій предмет, якого вчив у него п. В. Б., на университеті, осантує навіть степеня доктора філософії і бере живу участь в історичним науковим руху. А чому в гімназії під п. В. Б. не все йшло ему доре, хоч під пок. проф. Целевником мав все дуже добре і відличні ноти. Тут же нехай п. В. Б. ударить ся в груди і скаже собі, що він своїм сумом викладаю, виголовляюючи в суворой ударив долотоі до дозону, (до чего додати треба й мірою проходующе по клячі в часі викладу) не встаті забудати в ученика замилуване до свого предмету, що в его викладі не найде ученик нічого, крім сухих дат і фактів в роді: „принцип, здобув, спадки, знавший ітд.“. Чаж не дивно, що ученик багатаєву собі попити таку науку і очевидно, не викладаючи часом тих сухих дат і фактів, дїстав деколи „заслужену“ дїяку? А такого викладу п. В. Б. доводити ся нераз 4—5 літ слухати й коли не власна лектура, то справді ученик, що чуж до его предмету внутрішнє замилуване, на основі викладу п. В. Б. не вніє собі з гімназії нічого.

П. В. Б. каже, що п. Барв. підірвав пошту професорів рускої гімназії. Але п. Барв. мочав до того і аж спротивочувши деякими людьми в роді п. В. Б. мусїв дати ответ відповідаю. П. В. Б. має добру память, коли ходять о нападк на п. Барв., отже запам'ятає добре, що було писано в „Руслани“. Але зкам брав ся п. В. Б. до писаня своєю колонічатою новинки в „Дїлі“, повинен був перше поглянути до давніших річників „Дїла“, а був би там найшов, що якраз се „Дїла“ яке тепер умістїло его новинку, підірвало пошту професорів львівської рускої гімназії, ще скорше, ніж п. Барв. забрав голос в своїй оббороні ізва киданых на него клевет. Не хай п. В. Б. прочитав собі стату в „Дїлі“ (1902 р.), в котрій автор жалує ся, що нема в рускій гімназії справдєних батьків молодіжці, яким були свого часу др. Шараневич, Мих. Польський, Яльницький і ин., нехай перегляне собі в ч. 153 і 154 в 11(24) VII 1903 новинки п. а. „З наших гімназій“, котру тут вчати наводимо. „До рускої гімназії у Львові записало ся з початком шк.р.1902/3 загалом 755 учеників; при кінці першого піроку змалоїло се число на 787, а при кінці другого піроку лишилося всего 684 учеників і 10 приватистів. Найбільше число учеників вступило в другій піроці з 1 кл. ко 25 а в III кл. 16. Ся аномалія спідня вагаїла лїпше в рускій гімназії, оскільки ся двома причинами: 1) матеріяльним недостатком, серед яких жере руска молодіж, 2) звїсною системою „спривжестосці“, яка процвїтає так буйно серед руских гімназіяльских педагогів.

„Со „спривжестосці“ увагаємо найбільше класифікація учеників з кінцем другого піроку. На 684 учеників одержало перший степеня з відзначеням 50, перший степеня 46, другий 65, третій 20, поправку 25 а доповняючий іспит 2 учеників. — Сильною характеристичною піхою єсть сумної аномалїї в наших шкільництві — являє ся те, що в об-бох руских гімназіях (Львів, Коломака) „сємі своїх бєтє“.

Побіг сей новинки найде там в інших річках зободіт явних того рода голосів, отже нехай там зверне ся у ратованє погати та як і п. а. д. гоґів, як п. В. Б., у котрых нема любови до молодіж, бо се мівантроні, що самі себе не люблять і там поясняє ся їх безмежна нападливсть!

— **Дрїбні вїсті.** З днем 1. жовтня заводять ся в Телячїм (пов. Підгаїць) поштові склядинок, получену з поштовим урядом в Литвійї черев б-разового пошляня в тижня. — Мінска рада в Бучача надїлала намісника гр. Антона Поточого і пос. Мойсу почетним горожаном-ством.

Оповідки.

— **В Дрогобичи** дня 22 с. м. відорав змарторський кружок в міській салї драму Льва Лопатинського п. а. „Лїхо Пацкак“.

— **Заг. збори жіночої спілки** промисл. „Труд“ у Львові відбудуть дня 6. жовтня о 5. годині у власнім домі (Явков 39).

— **Посольські звіти** баугтє складати: др. Станхур в Любачеві дня 22 с. м. о 3. год. на дїяку др. Окуєвської в Скалі дня 22 с. м. о 3. год. на луцкє коло пивтара: др. Енг. Леванчик в Тьсьмениці дня 21 с. м. о 3. год. в Залуку п. Галіча 22 с. м. о 3. год. о. Овнїшчєв в Татариніві дня 26 с. м.; др. Петручєв в Раковейі дня 22 с. м. о 14. год. др. Охримович в судовім повіті Мельшци 21.122 с. м., в суд. пов. Залішчї 27. і 29 с. м., в Чернелиці 30 с. м., а в Милівцї 6. жовтня.

Галицький сойм.

Звіданє а дня 18. вересня.

Маршалок отворив засіданє а год. 10¹⁵ і зарядив відчитати постанови. За постанови промовляв пос. Майлоє, Маревский, о. І. Яворський (пещуля учня Гугоєвчя зі Стяровським і иншю смертт) і Курявським (в такій самій справі учня „Желанка з Миколаєва п. Гайв). Потім відчитано інтервенції, між иними були отже о. Яворський і тов. в справі відшкодувань на Ів. Роговця в Голочеву а убитї безорни в квотї 70 сотинь зямість найменше 60 К і другі інтервенції в справі ненаалежо побороной платїтї пос. секретарем Ст. Дрезинским в Ст. Самборі а прокладу др. Мих. несїемим буди отїсі пос. Олєсїя і того і тов.: 1) а зямом до п. і правтєльства до побурваня перенуту зєлїаного мєкї стациями Колюцький і Любичин; 2) о уладженє зєлїаного перестанку на шляху Стрий-Лавочне в Сєнєвдєку наймїж і 3) о заномогу для погорїадї в сєлах Підгоротї і Підгри (пов. Стрий); 4) о. І. Яворський а понованє нагачє членє в справі заномогу погорїадїм в Яструєвцях (пов. Сокаль).

З двеної черги пос. Брунчиків поперє своє висноє що до регуляції Верещин. Звітк гр. вїдлїд в справі утвореня а розширєнової поєности табурїарної в Майданї середнім окремю громад адмін. від названо „Св. Йосїф“, в справі краєвої пімоги для проєктанової лїжкованї зєлїанї а Подгоньцє до Бучкович, в справі зміни статуту урядницькє правєво бюра зєлїаного і побільшеня персоналу гр. бюра меліоративного, в справі поєнчєк для вичухотчих заводєв в Павликєвцї і Мейсчє пєсовім, в справі оплати від пєсї а Зєболотї і в справі дозволу на одєрєзанє оплат від алкогольє в Гєвїдчї Зєлїанцї відослано до потяччих комісії.

По доповненю деяких комісій розвинудї ся ширша дїякуєса над достанєю дєрева для околиць, убожих в лїсї. Забралї голос пос.: Колодєвський, Цєпєльський, Станїльський, Гуркє, Стояловський, Шаєр, Шибєльський, Пастрєк і Меруновч, потім узхвалоє внески комісії правєвоє господарствє, жадати від правтєльствє господарствє в домогах і ілсах камеральних прїмїнєноє до потреб краєв та заложени складів дєрева по мїстах Галиччї.

По дїмчї звіту гірничої комісії узхвалоє домагати ся від правтєльства управління побору зарібового і особисто-доходового податку в нафтовім промислї. Потім погалгоздоє прихильно внеска пос. Любомірського до зняннє тариф при цєрєвої руского дєрева по пос. Олєсєвського до до будови жєдїлї на перестанку Зєвандї. Справу перемїни 2-кл. шкільні в Сєнєвдєку вїзямим на 4-класову по дїмчї узхвали шкільної комісії передає гр. радї шкільної до поладка.

При кінцї засіданя пос. О. Богачевський мотивує нагачє висноє в справі відїєня заномогу погорїадїм в Скопові, а пос. Станїльський в справі прїзваня 2 мїл. кроєв з краєвих фондів на закупно насїня для хлїборобів,

а вийняв відбитою внесеню пос. Брунціного в справі заложена гімназія в Городку яграв.

О 2 год. по пол. маршалок замкнув завіси, а виступаюче називав на пятачку о 10. год. рано.

Наука. Штука. Література.

Eine Geschichte der Ukraine. Von Dr. R. Stihl. (Beilage zur Allgemeinen Zeitung, Ausgabe in Wochenheften. Verantwortlicher Herausgeber in. V. Alfred Ehrh. v. Mensis. München 1907. Heft 44. Nr. 151—153. Ausgegeben 23 August).

(Даліше).

Першою збіркою книжки є географічно і історично надто широко зачернена просторо, яку Грушевський приймає для Русинів. Се довод розвоюючене стремління, особливо славянської історичної науки, виходити з свого народу поспути в як найранішій часі і вивчати єму можливо найбільшу просторо. Отже в Грушевській починає географічно і географічним описом української землі (то якої вивчає також земля над долиною Дунаєм і карпатській землі), але мало простгати ся від Кавказу як по Вістлу. Шо Русини могли досягати Василі, малоб докуаується на означене рускою етнографією і описом в Охатві (1924). Але єго вимовляти єсть іні рідкісно в ісе з того зглядом не може служити ніким доказом для етнографічних відносин. Властива історія сягає часи передісторичних. З найбільшою осторожністю і старанністю виставлені і вивчені тут археологічні рештки давньої і новітньої української історії. Описи вступають в замішанню народів, які часом займали або переходили крізь землі подлявель Русі: Кімерійці, Скити, Гети, Дакі і Готи. І тут зліблене старанно богиство жерельних знаєток Гробирані найкращій пісторії. Дає сею, що так предметом займає ся, є се неперечно гідна вичачності, тяжка робота. Висидки пояснюють ся тут в історії Славян.

Грушевський старає ся сейчас доказати, що найдавнішій мексиканській славянської мови, є, «Vorfahren des ukrainischen Volkes», а тим самим дає наукову основу претензіям Русинів, що они є тут правним народом. Причым уважає він старинну культуру України досить самостійною, автономною, незалежною до своїхк потямошеності. Одначе безсторонна критика ніяк не може тут добачити цих виразних черт, як авторова критика. В кождім разі є не переконати ся, шоб она вважала чим рівняна ся від величній «східнославянської», чи як хто хоче «російської» культури. Місцеві шіли можуть вправді присутити; але загальних черт в образі культури они не вмінять.

Північношою став історія України доперва в середніх віках. Тут замішувала Україну без сумнішу Русиня або Малоросі. Але і тепер признає він автор такій самі послідня, що виходить значно пошу вишній границі. Пернішій мешканці Карпат мали бути також Русинями, — шо Русини становлять тут найдавнішій людність, сеєго він не хоче допустити. З відособнених імен вносить він, що навіть в Сидемиротді і в наддніпрянській землях людність була руска, хоч іні величній складі, шо тут ся виді Славянн виплого наємени. З трина експланзивнимим стремлінням автора я не можу згодити ся.

Невизначно шильно заяв ся Грушевський вображенем найдавнішій культури і мітології. Відома річ, що маємо тут до дна з трудним питанням. Історик може тут лише дуже умірново послугувати ся правдиним жерельми: часто змішуваний він поглядає на вислідки, які доперва злібнівній складі ся зодбути. Хто пращує собі мітологічній конструкції, які опирали ся на Ведах або на Гомері, сей не вовемає за але розмірні молодим славянським дописам, шо й в них чулися ся також погляди. Грушевський і тут доперва надто багато доверив непенним розсудком. Питання же бражене родинної і племенної організації у Славян єсть землі є часто дуже ніжна. Вагаєть історія українського народу в незначній мірці, особливо для соціальної своєїм гідним учачи виторжарки, які п. пр. українська козацька.

Найбільш цікавим питанням є востанє київської держави, з яким лутуч ся питає про дія Норманів в виторжене державного життя в Русі. Се питає стало яграв предметом прихвильної партикулярної науки, яка розвяслює смисл історичній довіданні на «норманістичній» і «антинорманістичній». Сей шідній «Schwindel» —

бо час вже раз се назвати по імені — повстає доверва в 19. ст. в Русі. Він вийшов також не з наукових, але з псевдоісторичних причин: одна Русія, передовоюгта славянського світа не може терити ніяких чужих елементів, а тим менше не можна є державно створити відносоти до чужих зовнішніх людей. В Німеччині могово жи єсму притврдити ся хіба в усмішню («mit gutem Humor»). Дуже мало Шмідц знає шоб про боротьбу норманістів з антинорманістами і зомки них ледво чи знає хто аргументи, якими они волюють. Все то лише «Viel Lärm um Nichts».

(Конець буде).

Посмертні і повістки.

— О Якія Корчинський, парох в Торках, соціального деканата, упокоїв в 77. р. життя, а в 48. р. свіяченстві. В. є. п.!

Телеграми

з дня 19. вересня 1907.

Париж. Gil Blas доносить, що як лише встане мир в Каса Бланка, то блишч часом війська поверне до Франції, а на місці лиши ся в відділі війська іспансько-французького в ділях скріплення поліційної служби.

Задр. В двадцятьмь сьмьтх пос. Бліжній поставили внесенє ала з виходу 80-літнього ювілея пановани єцаря, помпумула всіх емігрантів, які козубували шійли в козюлю з військовим законом. Потім односторонно приладо внесенє Бліжнійого, аби вони признали студи, відбуті на загребській університеті.

НАРОДНА ГОСТИНИЦЯ

Готель, ресторандя і каварна — рі ул. Сидемиротської і Косцюшка у Львові.

Приїхали дня 18. с. м. о. Ст. Павлюк з Пидки, о. Вол. Конопата з Рогатина, Галя Гривач з Клебанців, о. Івдл. Гілинський з Бушчева, о. Вол. Вилярський з Іванівки, др. Ом. Савицький з Тернопольа, Мих. Гудушинський з Столочева, Інокс Малко з Вільки має, кс. Ст. Золотоловський з Кракова, о. І. Черепанинський з Сорік, др. Мих. Коношечний з Самбора, Петро Біря з Бережан, Вол. Шматера зі Сколюв, Ст. Товарицький з Ужлячка.

При закупній товарів просимо поинкувати ся на анонсі нашой часописні!

Colosseum

в пасаки Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензаційна програма.

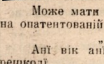
від 16. до 30. вересня 1907.

Щоденно о год. 8. вечер представляне. В неділі і свіята 2. представлени о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Шо пятацці High-Life представляне. Влітці вчасніше можна набути в конторі Пльона при ул. Карола Людвіка ч. 5.

Шумки можна набувати в «Со-люмань Базарі» у Львові і в всіх торговалях яграв.

Тривкий і певний зарібок від 20 до 30 К тинниве

Може мати кождий, хто буде працювати на охвотанійній «допів» машині «С л а в і я» Ані вик ані час не можуть бути на не риндкі. Віддалене не має жадного значія. Додатне вичуде даром. На газетне пославмо учителькі до дозу. Своїми праці призьмемо до дальшої відпрацьки. Перше галіцке підприємство домашніх робіт допівночником на довгих машинах до шестена

А і бацька і С - ва Застрішенне товариство торговельне Львів, ул. Козановського ч. 39 - 41. Не куяйте кулястих машин, бо они без вартости! Жадайте проспектів. (9-?)

За певну і добру льокацію поручаємо 1) 1/2 листи гіпотечні 2) листи гіпотечні 3) листи гіпотечні премоанів 4) листи Товариства кредитового 5) 1/2 листи Банку Кравого 6) починку краку 7) об'явдичі пропозандійні і вєлякі 8) паперу продаємо і куяємо по найтотмішим курсі денним.

Контора вимини

ч к упр. гал. ац.

БАНКУ

Гіпотечного.

Розклад звязничних поїздів важкой від 1. мая 1907.

Table with 5 columns: Від Львова, рано, перед пол., по пол., вечер, вночі. Rows include Krakow, Lvov, Pilsno, etc.

З Львова відходять до

Table with 5 columns: рано, перед пол., по пол., вечер, вночі. Rows include Krakow, Lvov, Pilsno, etc.

ЗАМІТКА. Півнішній поїзд поклажий товистем дру-гого — Неодій ступи лише в неділі і свіята означені — в неділі і свіята від 20.6 до 15.0 брешню 10. в неділі і свіята від 1.6 до 31.8 шо день брешню 10.